

Anne Dumergue

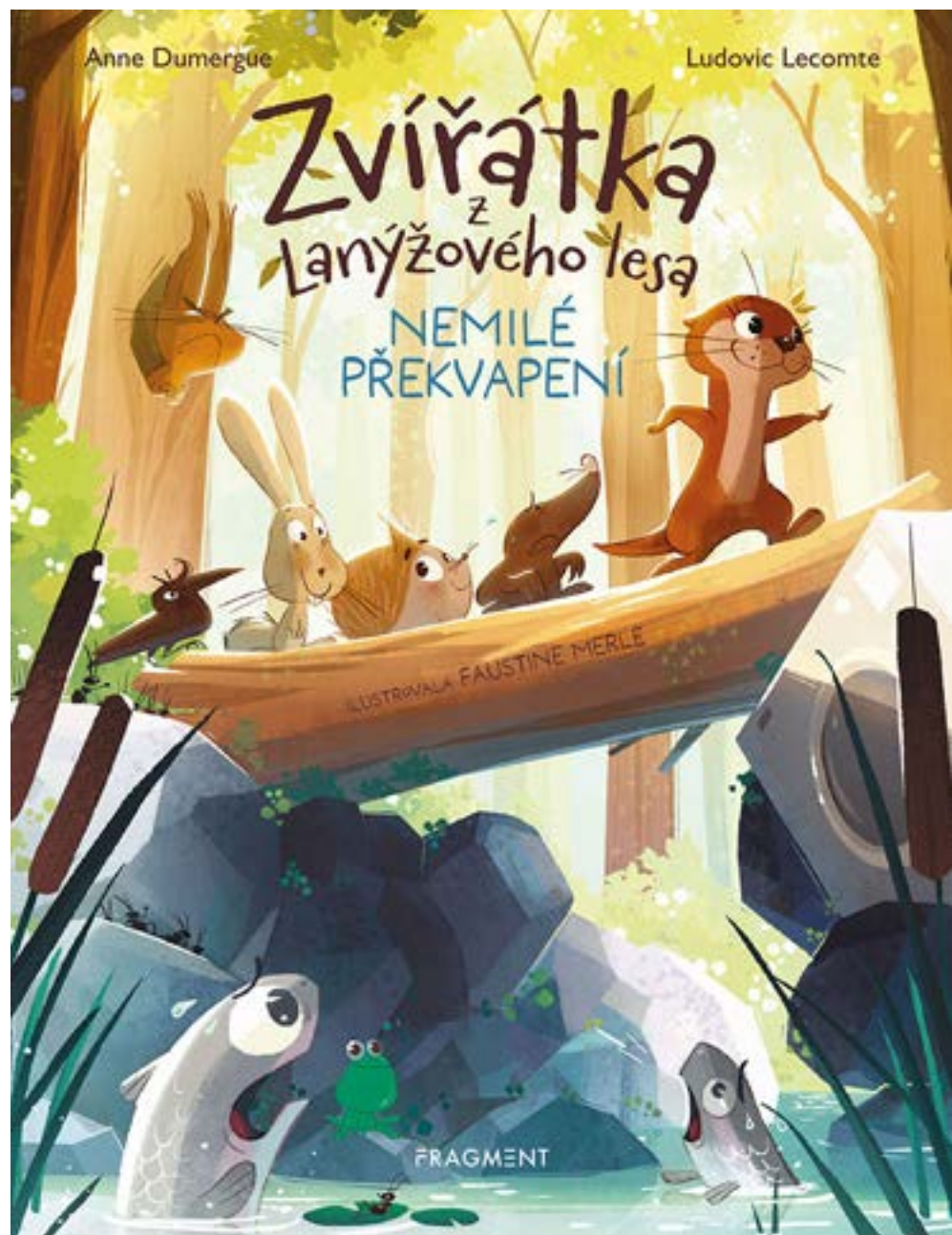
Ludovic Lecomte

Zvířátka z Lanýžového lesa

NEMILÉ PŘEKVAPENÍ

ILUSTROVALA FAUSTINE MERLE

FRAGMENT

Zvířátka z Lanýžového lesa

Nemilé překvapení

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Ludvic Lecomte, Anne Dumergue
Zvířátka z Lanýžového lesa 1 – Nemilé překvapení –
e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Zvířátka z lanýžového lesa

NEMILÉ PŘEKVAPENÍ

Ludovic Lecomte

Anne Dumergue

ILUSTROVALA FAUSTINE MERLE

FRAGMENT

Představujeme

Agátka

str. 5

PŘÍBĚH PRVNÍ

A když v řece voda není,
zbývá nám jen hašteření

str. 7 – 65

Agátčiny rady

Jak neplýtvat vodou

str. 66 – 67

PŘÍBĚH DRUHÝ

Bláznivý kolotoč

str. 69 – 123

Agátčiny rady

Jak nevyrušovat zvířata

str. 124 – 125

© Gulf stream éditeur, Nantes, 2023
Translation © Kateřina Vranová, 2026

ISBN tištěné verze 978-80-253-7792-5
ISBN e-knihy 978-80-253-7703-1 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

Agátka

Agátka je moc milá a hodná vydra a taky pěkná šibalka. Snaží se ochraňovat svůj krásný domov v Lanýžovém lese, ale sama na to nestačí. Naštěstí má spoustu kamarádů, na které se může spolehnout. Jenže každý není tak mazaný jako ona...

KAPITOLA 1

Zmizela voda!

Dnes ráno je v Lanýžovém lese vedro k zalknutí!

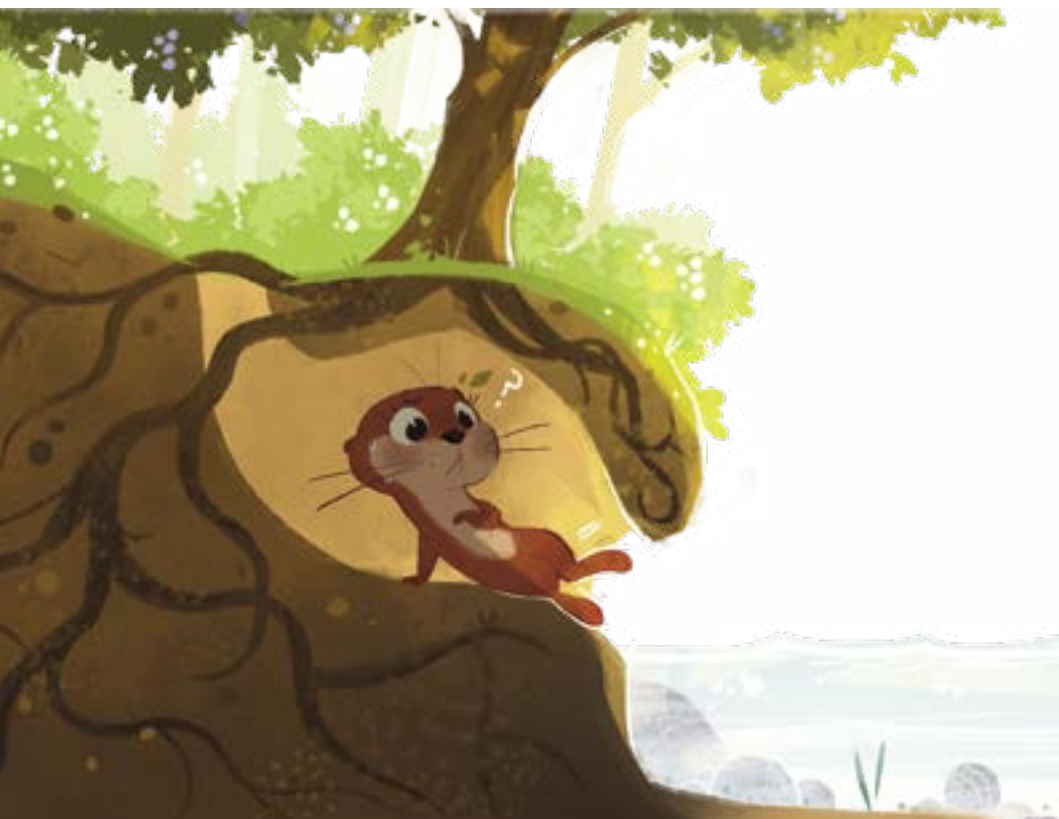
Při takovém počasí vydra Agátka vždycky vystrkuje tlapky ze své nory v říčním břehu, aby se osvěžila v chladné vodě. A dělá to i teď.

ZVÍŘÁTKA Z LANÝŽOVÉHO LESA

Ale co to?

Ať se natahuje, jak se natahuje,
nedokáže se hladiny ani dotknout.

Copak se nějak zmenšila?

„Agátkóóó! Pomóóóc!“

Nic naplat, Agátka musí ze své útulné nory ven. Kousek od ní se v říčním korytě dýchavičně plácají Lososín s Lososánem.

„Agátko, to je úplná pohroma!“ volá Lososín.

„Úplná pohroma to je,“ zopakuje po bratrovi Lososán.

„Z říčky nám...,“ začíná větu Lososín.

„... mizí voda!“ pokračuje Lososán,
„brzo už...“

„... nebudeme mít kde plavat! Musí se něco podniknout, rychle!“

„Ano, rychle! Něco se podniknout musí!“

Agátka se rozhlíží a s úlevou zjišťuje, že se nezmenšila. Ale rybí bratři jí dělají starosti! A vlastně má trošku strach i o sebe.

„Máte pravdu. Takže vy se teď dostaňte někam do hloubky, zůstaňte tam a já vyhlásím poplach! Je to jasné?“

O pár minut později už Agátka stojí pod velkým dubem a hovoří k zástupu obyvatel Lanýžového lesa, který se kolem ní shromáždil: „Velice klesla hladina vody v naší říčce, rybám hrozí obrovské nebezpečí. Musíme vodu nějak vrátit zpátky.“

V tu chvíli vyskakuje z kruhu zvířátek malá zelená žabka, stoupá si na kámen, podupkává a cosi si pobrukuje.

Agátka udiveně zvedá obočí, ale žabka nic nevysvětluje a tanečním krokem se vydává podél říčky.

Nu což, krčí rameny Agátka a pokračuje: „Podle mě s tím lidé tentokrát nemají nic společného. Je strašné horko a voda se zkrátka vypařuje. Napadá někoho, jak to vyřešit?“

Zvířátka po sobě jen vyjeveně pokukují. Některá se drbou na hlavě, jiná ryjí drápky do země, další zívají s tlamičkou otevřenou dokořán.

A mravenci dokonce usnuli! Agátka si zklamaně sedá. Dokonce i jí už došly nápady.

„Tak to se budeme muset všichni přestěhovat,“ zoufá si. „Bez vody tu žít nemůžeme. Začneme rybami, ty jsou na tom nejhůř. Ale kam je přestěhujeme? A jak?“

V tu chvíli vystupuje ze skupiny zvířátek pan Krtek. „Vracím se zrovna od tůňky na druhé straně silnice. Tam voda je. Stačí, když vyhrabeme stružku a propojíme říčku s tůňkou. A ryby budou zachráněny!“

V tu chvíli se pod dubem strhává mohutný povyk. Některá zvířátka

návrhu Oty Krtka tleskají, ale jiná jsou představou, že by se měla přiblížit k silnici, vyděšena. A mravenci, kteří náhle procitli z hlubokého spánku, se rozhořčují, že hloubení strouhy je pro ně moc těžká práce.

Agátce nezbývá než si povzdechnout. „Tak tohle bude ještě složitě... Jako vždycky.“

*V říčce klesá hladina vody
a Agátka žádá zvířátka o pomoc.
Ze všeho nejdřív je potřeba
přestěhovat ryby.*

KAPITOLA 2

Vztek

Mezi zvířátka shromážděnými pod dubem to nespokojeně vře. Nemůžou se totiž dohodnout. Krtek Oto vypadá podrážděně. Nervózně podupává tlapkou a nepřestává všechny ujišťovat, že jeho nápad je opravdu skvělý. V tom

ho podporuje kamarád havran, který hlasitě klope zobákem, a snaží se tak přehlušit všechny nespokojence, kterým by se náhodou Otův nápad nezamlouval.

Jedním z nich je mravenec Rozmarýn. Toho nápad pana Krčka nijak neohromí a rozhodně se nehodlá nechat umlčet.

„Z celého lesa by se stalo staveniště a vůbec, na práci je moc horko!“
rozkřikuje se vysokým hláskem.

„Pche,“ ulevuje si Krtek, „vám mravencům může být jedno, jestli je teplo, nebo zima! Práci se vyhýbáte vždycky!“

„Jenže dneska je to něco jiného!“
nevzdává se Rozmarýn. „V tomhle

horku se skoro nedá ani dýchat! Vždyť to vidíte sami – mizí dokonce i voda!“

„Až na to, že na druhé straně silnice zůstává,“ vrací mu škodolibě Krtek.

Vtom se najednou ozve *bim!* Otovi přistává na čumáku obří lískový ořech a zvířátka samým leknutím přestávají hlučet. Jen ta malá žabka se stále vlní opodál, natahuje přední nožky k obloze a cosi si pobrukuje...

... zatímco ti, kteří zůstali pod dubem, zvedají zrak do koruny stromu. Tam stojí ve větvích veverčák se založenýma rukama a prská vzteky. „Jak dlouho tady plánujete rámusit? Vypadněte otravovat někam jinať!“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Zvířátka z Lanýžového lesa – Nemilé překvapení.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.